

Ateş Böceğinin Gizli Şifresi

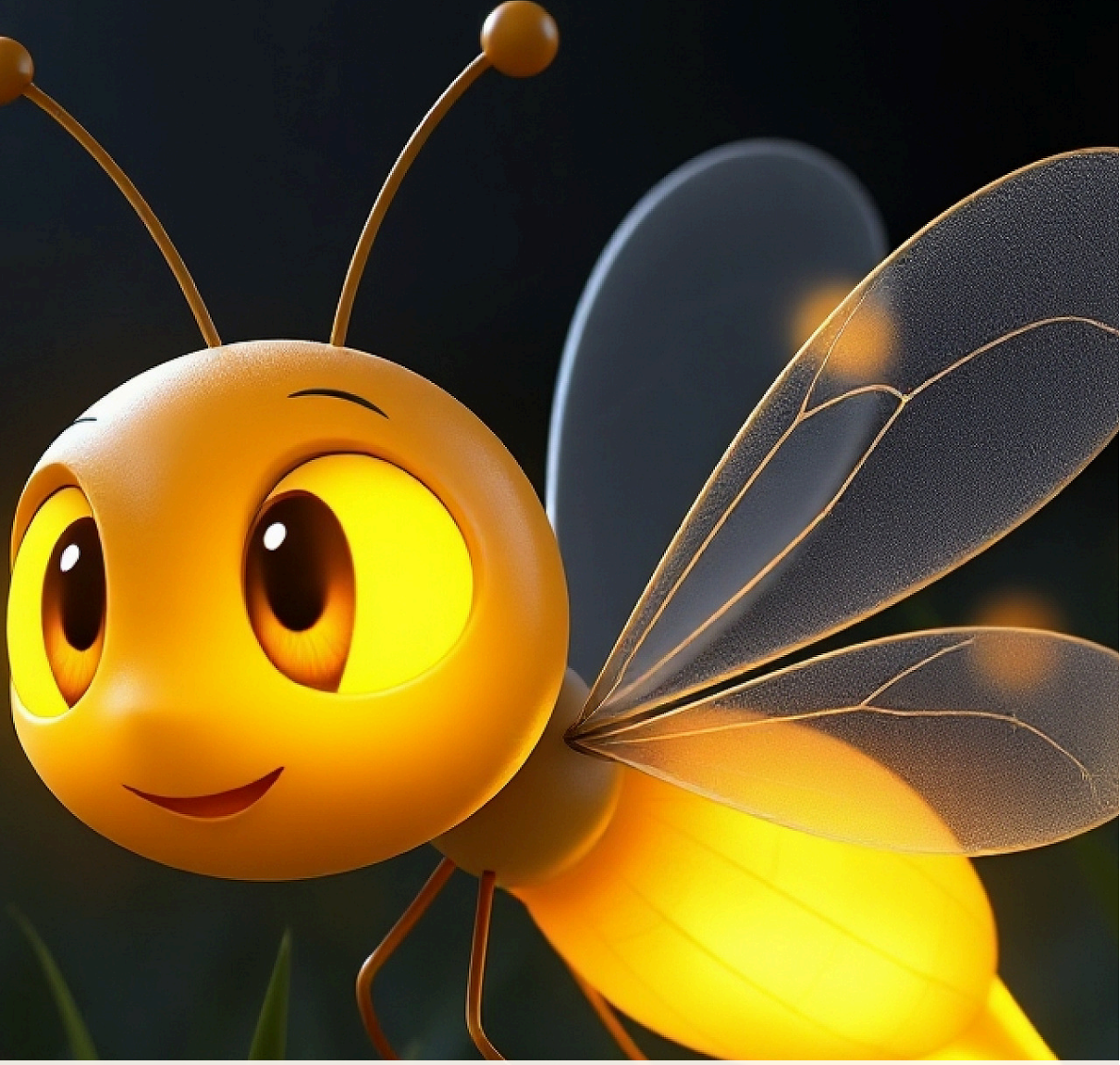
Ebru Mina TOMURCUK

Ateş Böceğinin Gizli Şifresi

Ebru Mina TOMURCUK

Sıcak yaz çayırında, güneş uyumaya gittiğinde, Lumi adında minicik bir ateş böceği uyandı. Lumi bir bezelyeden büyük değildi; yuvarlak, parlak gövdesi bir damla bal gibi ışıldıyordu. Lumi'nin dünyadaki en sevdiği şey, gece gökyüzünde yanıp sönen ışık desenleri yapmaktı. Vın, parla, parla! Vın, parla, parla! Lumi'nin küçük kuyruk feneri sevinçle pırıldıyor, karanlığa altın rengi işaretler gönderiyordu.

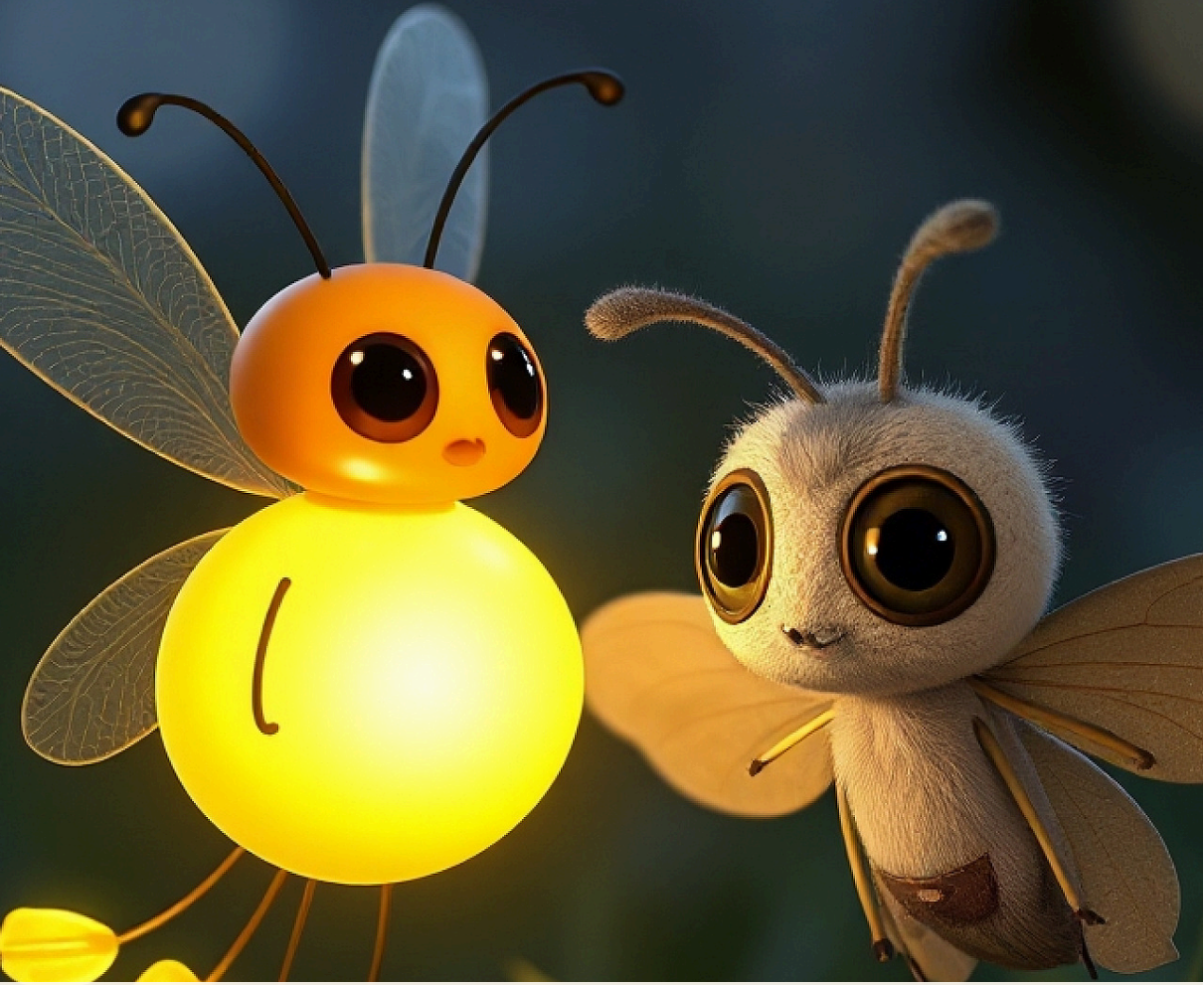
Desenler havada dans ederken Lumi'nin koyu kehribar rengi gözleri pırıldadı. Her parıltı küçük bir hikâyeydi, yıldızlara gizli bir merhabaydı. Diğer ateş böcekleri sadece yanıp sönüyor, yanıp sönüyordu; ama Lumi farklı olmayı severdi. Lumi üç hızlı parıltı, sonra bir uzun ışık, sonra iki minik pırıltı yapardı. 'Bir gün,' diye düşündü Lumi, 'biri gizli şifremi anlayacak.'

Sessiz bir akşam, yumuşak, tozlu krem rengi bir güve kanat çırparak geçti. Güvenin iri, yuvarlak koyu kahverengi gözleri ve her sese kıpırdayan tüylü antenleri vardı. Adı Güve'ydi ve fikirler toplamak için minik bir yaprak çantası taşıyordu. Lumi'nin tuhaf yanıp sönmelerini fark etti ve tüylü başını yana eğdi. 'Ne yapıyorsun?' diye sordu. 'Bu bir gizli şifre mi?' Lumi'nin ışığı heyecanla titredi. 'Evet!' dedi Lumi. 'Ama bunu daha önce kimse sormamıştı.'

Güve yakındaki bir çimen yaprağına kondu ve dikkatle izledi. 'Öğrenmek istiyorum,' dedi. 'Bana öğretir misin?' Lumi'nin kuyruk feneri her zamankinden daha parlak ışıldadı. 'Elbette!' dedi Lumi. 'Ama biraz zaman alabilir.' Güve çantasından minik bir yaprak parçası çıkardı ve defter gibi tuttu. 'Hazırım,' dedi. 'Bana ilk parıltıyı göster.'

Lumi en basit işaretle başladı. 'Bir uzun ışık merhaba demek,' diye açıkladı Lumi. Küçük ateş böceğinin kuyruk feneri tam üç saniye boyunca sabit ve parlak yandı. Güve dikkatle izledi, tüylü antenleri dosdoğru ışığa doğru uzanmıştı. 'Merhaba,' diye tekrarladı Güve. 'Bu kolay!' Lumi gülümsedi. 'Güzel! Şimdi bana geri parıldatmayı dene.' Güve kanatlarını kıpırdattı, ama güvelerin feneri yoktur. 'Ah,' dedi Güve. 'Ben parıldayamam.'

Lumi bir an düşündü. 'Sorun değil,' dedi Lumi. 'Cevap vermen için başka bir yol bulabiliriz.' Güve kanatlarını yavaş, düzenli bir ritimle çırpı. 'Buna ne dersin?' diye sordu. 'Bir yavaş kanat çırpışı merhabaya karşılık demek.' Lumi'nin kehribar gözleri parladı. 'Mükemmel!' dedi Lumi. 'Artık iki yönlü bir şifremiz var.' Güve merhaba diye kanat çırpına ve Lumi merhaba diye parıldayana kadar, karşılıklı, karşılıklı çalıştılar.

Sonra Lumi, Güve'ye 'arkadaş' işaretini öğretti. Bu, minik bir kalp atışı gibi üç hızlı parıltıydı. Parla, parla, parla! Güve üç kez hızlıca kanat çırpmayı çalıştı. Fıs, fıs, fıs! 'Bu gıdıklıyor,' diye kıkırdadı Güve. 'Ama hatırlayacağım.' Lumi'nin yuvarlak gövdesi mutlulukla ışıldadı. 'Artık seni çayırın öbür ucunda gördüğümde, hiç ses çıkarmadan arkadaş diyebilirim,' dedi Lumi. Güve yaprak çantasına sarıldı. 'Ben de cevap verebilirim,' dedi.

Geceler geçtikçe Lumi daha çok işaret ekledi. İki uzun ışık 'daha yakına gel' demekti. Bir hızlı parıltı 'dikkat et!' demekti. Güve hepsini öğrendi, yaprağına çiy damlası kalemle küçük işaretler yazdı. Bazen Güve hata yaptı. İki demek isterken üç kez kanat çırpı. Ama Lumi hiç gülmedi. 'Sorun değil,' dedi Lumi. 'Anlamak pratik ister.' Güve başını salladı ve ay kadar sabırla yeniden denedi.

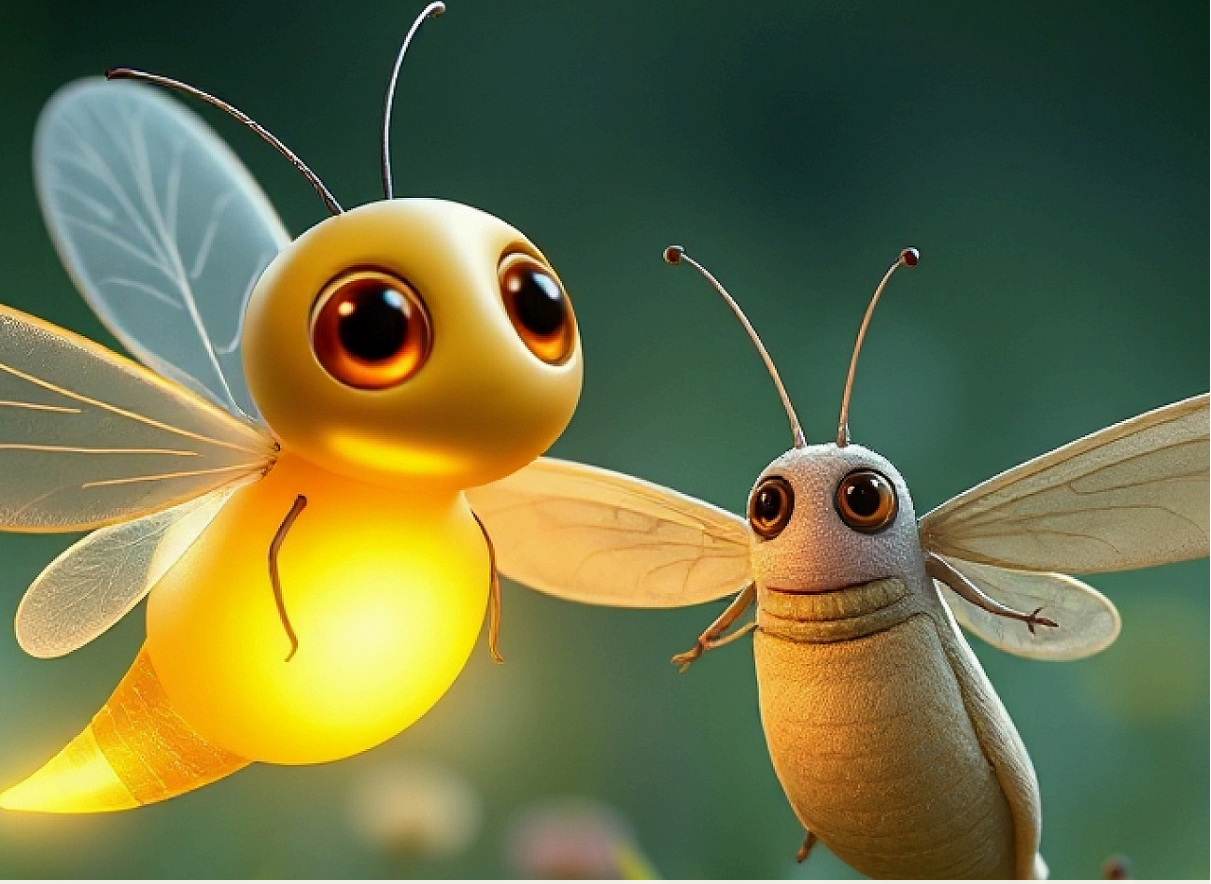
Bir gece, bir rüzgâr esintisi Güve'yi Lumi'den çok uzağa savurdu. Çayır kocaman ve karanlık görünüyordu. Güve Lumi'nin altın rengi ışığını hiçbir yerde göremedi. Tüylü antenleri sarktı ve kendini biraz kaybolmuş hissetti. Ama sonra, çimenlerin çok ötesinde bir parıltı deseni gördü. İki uzun ışık. Bu 'daha yakına gel' demekti. Güve'nin içi ferahladı. Kanatlarını çırpı ve gizli şifreyi izleyerek ışığa doğru uçtu.

Güve Lumi'yi bulduğunda ikisi de sıcacık ve güvende hissetti. 'Hatırladın!' diye sevindi Lumi. 'Biliyordum hatırlayacağını.' Güve Lumi'nin yanına kondu ve bir yavaş kanat çırpışı yaptı. 'Merhabaya karşılık,' dedi. Lumi üç hızlı kez parıldadı. 'Arkadaş,' dedi Lumi. Güve gülümsedi. 'Arkadaş,' dedi. Karanlık çayır artık kocaman ya da korkutucu görünmüyordu. Arkadaşların kelimesiz konuşabildiği bir yer gibiydi.

Kısa süre sonra çayırdaki başka canlılar da yanıp sönen desenleri fark etti. Meraklı bir cırcır böceği bunların ne anlama geldiğini sordu. Uykulu bir salyangoz da öğrenmek istedi. Lumi ve Güve birbirlerine baktı. 'Onlara öğretebiliriz,' dedi Güve. 'Hepimiz ışıklarla konuşmayı öğrenebiliriz,' dedi Lumi. Böylece gizli şifreyi paylaşmaya başladılar, bir parıltı her seferinde, ta ki bütün çayır anlayışla pırıldayana kadar.

Lumi ve Güve bir takım olarak çalıştı. Lumi işaretleri parıldattı, Güve cevapları kanat çırparak verdi. Cırcır böceğine nasıl tık tık cevap vereceğini, salyangoza minik göz sapını nasıl sallayacağını gösterdiler. Herkes şifrenin küçük bir parçasını öğrendi. Çayır, mesajlarla dolu, hareketli, parıldayan, kanat çırpın bir yer oldu. 'Takım çalışması şifreyi işler kılar,' dedi Lumi. Güve başını salladı. 'Anlayış da onu parlatır.'

Bir akşam Lumi'nin harika bir fikri oldu. 'Hepimiz için yeni bir işaret yapalım,' dedi Lumi. 'Birlikte için bir işaret.' Böylece Lumi üç hızlı parıltı, sonra bir uzun ışık yaptı. Güve üç hızlı kanat çırpışı, sonra bir yavaş çırpış yaptı. Cırcır böceği üç kez tıkırdadı ve bir kez cıvıldadı. Salyangoz üç kez sallandı ve durdu. 'Birlikte,' dediler hep birlikte, kendi yollarıyla.

Çayır hayvanları yeni işareti çok sevdi. Tatlı nektarın nerede bulunacağı ya da yumuşak bir uyku yerinin nerede olduğu gibi güzel haberleri paylaşmak için kullandılar. Ay yükseldiğinde iyi geceler demek için kullandılar. Lumi ve Güve gurur duydu. Gizli bir şifreyi ortak bir dile dönüştürmüşlerdi ve her şey bir güvenin 'Bu ne anlama geliyor?' diye sormasıyla başlamıştı.

Artık her gece çayır dostça parıltılarla pırıldıyor. Lumi hâlâ karanlıkta desenler yapmayı seviyor, ama artık bunlar arkadaşlarına mesajlar. Güve hâlâ işaretler ve anılarla dolu yaprak çantasını taşıyor. Birlikte, minicik canlıların bile büyük fikirleri paylaşabileceğini gösteriyorlar. Gereken tek şey biraz sabır, biraz takım çalışması ve anlamaya istekli olmak.

Ay çayırın üzerinde yükselirken Lumi ve Güve yan yana oturdu. 'Şifremi sorduğun için teşekkürler,' dedi Lumi. 'Bana öğrettiğin için teşekkürler,' diye yanıtladı Güve. Bütün arkadaşlarına parıldayarak ve kanat çırparak iyi geceler dilediler. Ve çayır, anlayışın sıcak, parlak ışığıyla ışıldadı. Çünkü kelimeler olmasa bile, arkadaşlar konuşmanın bir yolunu her zaman bulabilir.